

„Положителни-тѣ му ученія за вѣра-та сѣ изработени отъ „нѣколко много или малко учени богословци, на които „слѣпо сѣ повѣрвали и вѣрватъ миллиони невѣжди, озлоблени противъ Римскіи католицизмъ ²⁶⁾“. Такъвъ като е духъ-тѣ на протестантство-то, разумѣва се, че то си има мѣсто-то между католически-тѣ народи, но за православни-тѣ Христене, то остава една съвсѣмъ чужда вѣра. И твърдѣ е естествено това, гдѣто тѣ гледатъ на протестантитѣ, като на твърдѣ заблудени Христене. Въ послѣдне врѣме, обаче, между нѣкои наши съотечественници начена да се появява нѣкаква-си неопредѣлена симпатія къмъ протестантство-то, за причини-тѣ на която ето какво ни нише единъ познайникъ:

„Симпатія-та, която гледате да иматъ днесъ нѣкои „Българе къмъ протестантство-то е посѣяна отъ протестантски-тѣ миссионере, които въ послѣдне врѣмя „взехъ твърдѣ усърдно да работятъ въ наше-то отечество. Горко-то наше отечество! Едвамъ ся поотърва „отъ едни искусители, ето че го нагрѣнахъ други. — „Трѣба да ви кажъ, че тѣзи нови искусители (протестантски-тѣ миссионери) излазятъ още по-тънки и отъ „Језуити-тѣ въ свои-тѣ дѣйствія между простодушни-тѣ „Българе. — На ви примѣри: На младежи-тѣ ни, които „желахъ образование-то и наука-та, тѣ доказватъ, че

²⁶⁾ Quelques mots par un chr. orth. sur les commun. occident. Paris 1853, p. 20. Сочиненія Хомякова II, 41. Въ доказателство, че основатели-тѣ и главни учители на протестантство-то могли сѣ и тѣ, като челоуѣци, да мислятъ и да постѣпватъ неправедно, стига само да припомнимъ слѣдующе-то: Лютеръ за да угоди на Нѣмски-тѣ владѣтели учеше прости народъ, че макаръ разумъ-тѣ и да имъ казва че 2 и 3 праватъ 5, но ако нѣкой Господаръ имъ каже, че 2 и 3 праватъ 7, тѣ трѣба да му повѣрватъ. — За Калвина се знае че одного отъ свои-тѣ противници Jacques Gruet той прати на ешафотъ, а друго Michel Servet изгори живъ. Вина-та на благородни Серве бѣше, че не се съгласявалъ съ Калвиново-то ученіе за св. Троица. —